

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Tomáše Langáška, JUDr. Jana Passera, JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci navrhovatele: **S. H.**, proti odpůrci: **Státní volební komise**, se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, ve věci „návrhu na vydání rozhodnutí o neplatnosti voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky“,

t a k t o :

I. Návrh **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1.] Včas podaným návrhem se navrhovatel domáhal vyslovení neplatnosti voleb všech kandidátů zvolených v Ústeckém kraji do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ve volbách konaných ve dne 25. a 26. 10. 2013.

[2.] Navrhovatel pouze obecně namítl, že ve volbách do Poslanecké sněmovny mohou kandidovat pouze politické strany a politická hnutí, nikoliv nezávislí občané. Dále považoval za diskriminační uzavírací klauzuli ve výši 5 % získaných hlasů. Za omezení svobodné soutěže politických stran považoval také povinnost zaplatit příspěvek na úhradu volebních nákladů ve výši 15.000 Kč za každý volební kraj. Zároveň navrhovatel namítl, že výsledky voleb ovlivnila česká veřejnoprávní média, která v době před volbami upřednostňovala velké strany a těm menším znemožnila překročit 5 % volební klauzuli. Dále navrhovatel zpochybnil tvorbu kandidátních listin TOP 09 a ODS, protože volitelná místa na těchto kandidátkách měla být podle navrhovatele prodávána. V posledním bodu navrhovatel tvrdil, že na některých místech docházelo k uplácení voličů, např. v Ostravě.

[3.] Podání navrhovatele trpělo nedostatky, které bránily jeho věcnému projednání. Podání nebylo navrhovatelem podepsáno a neobsahovalo konkrétní skutečnosti, z nichž vyplývá, že navrhovatelem tvrzené porušení volebního zákona mohlo ovlivnit volbu konkrétního kandidáta. Usnesením ze dne 6. 11. 2013, čj. Vol 129/2013 – 7, proto Nejvyšší správní soud vyzval navrhovatele podle § 37 odst. 5 s. ř. s. k odstranění vad podání ve lhůtě tří dnů od doručení předmětné výzvy. Současně poučil navrhovatele, že soud odmítne návrh, pokud-li vady podání odstraněny ve stanovené lhůtě a pro tento nedostatek nebude možno v řízení

pokračovat. Dále soud upozornil navrhovatele, že odstranění vad musí být doručeno soudu nejpozději poslední den lhůty.

[4.] Usnesení čj. Vol 129/2013 – 7 bylo stěžovateli doručeno dne 8. 11. 2013, lhůta pro odstranění vad proto marně uplynula dne 11. 11. 2013. Stěžovatel neodstranil vady podání ve stanovené lhůtě ani později, na výzvu soudu nijak nereagoval. Vady podání byly zároveň takového charakteru, že bránily věcnému projednání návrhu.

[5.] Nejvyšší správní soud proto návrh odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

[6.] O nákladech řízení soud rozhodl podle § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. listopadu 2013

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu